

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 21010

гр. София, 27.05.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав, в
закрито заседание на 27.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Василева

като разгледа дело номер **6213** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано като бързо по реда на чл. 250 от АПК и е разпределено на дежурен съдия по искане, подадено от „СОФТРЕЙД 2003“ ООД и ЕТ „МИНКИН – АЛБЕНА МИНКИН“, чрез адв. Ч. Д., с правно основание чл. 250, ал. 1 от АПК, за прекратяване на твърдени като неоснователни фактически действия на служители на Столична община и наети от нея лица от „ДИ ЕНД ДИ ЕНЕРДЖИ“ ЕООД, извършвани в имот с идентификатор 68134.109.33, с административен адрес [населено място], [улица].

С искането се твърди, че на място се извършват действия по разглобяване, рязане и демонтаж на шест броя метални конструкции тип „чадър“, които според молителите са собственост на „СОФТРЕЙД 2003“ ООД. Поддържа се, че действията се извършват без писмен акт, по „устна заповед“ на кмета на Столична община, без да е представено постановление или друг акт на орган по изпълнението. Излагат се доводи, че демонтажът води до текущо увреждане на имущество със значителна стойност, тъй като се режат и деформират носещи елементи и детайли на съоръженията. Твърди се още, че действията излизат извън обхвата на Заповед № САГ23-РА-18-32/23.06.2023 г., тъй като според молителите заповедта допуска единствено премахване, но не и изнасяне, складиране или разпореждане с детайлите на съоръженията. Посочва се, че представители на дружествата са възразили срещу изнасянето на вещите, като е съставен протокол, че демонтирани елементи се транспортират и съхраняват в склад в [населено място], Околовръстен път, дирекция „Аварийна помощ и превенция“. Навеждат се и твърдения, че Столична община огражда мястото със строителни пана, блокира достъпа до търговския обект и възпрепятства стопанската дейност на дружествата. Поддържа се, че нито ЗУТ, нито приложимата общинска наредба предвиждат ограждане и блокиране на целия търговски обект като самостоятелна мярка. Молителите развиват и доводи за липса на материалноправно основание за изпълнението, като оспорват публичния характер на имота, твърдят заварени договорни отношения и сочат, че действията представляват превратно упражняване на властнически правомощия.

В петитума се иска съдът незабавно и безусловно да прекрати фактическите действия по

разглобяване, рязане и демонтаж на шестте метални конструкции, както и изнасянето им от обекта; да разпорежи прекратяване на действията по ограждане и блокиране на достъпа; разпореждането да бъде доведено до знанието на полицията; както и да се разпорежи на органите на МВР да осигурят незабавното му изпълнение на място.

Към искането са приложени заповед № САГ23-РА-18-32/23.06.2023 г.; протоколи съставени от дружествата, за извършваните действия от представители на столична община и подписани от тях без да бъде представена изрична заповед; Разпореждане от „СОФТРЕЙД 2003“ ООД; молба от 20.05.2026 г. с вх. № СОА 25-ВК66-11047-(3); жалба с вх. № САГ22-ТК00-1448(33) от 22.05.2026 г.; копие от Съобщение № 1/20.05.2026 г.; копие от Нотариален акт № 119, том 11, рег. № 2486, дело № 265 от 2003 г.; копие от скица; копие от договор за наем от 10.07.2008 г. и споразумение към него от 11.03.2013 г.; Договор за изработка (за стойността на съоръженията), фактури и платежни нареждания; снимков материал;

С Разпореждане № 20550 от 26.05.2026 г. съдът е разделил производството, като е отделил за самостоятелно разглеждане жалбата по чл. 294 и сл. от АПК срещу действия по принудително изпълнение на Заповед № САГ23-РА-18-32/23.06.2023 г., ведно с инкорпорираното в нея искане по чл. 297, ал. 4 от АПК за спиране на изпълнението, като е постановил настоящото производство да продължи единствено по искането с правно основание чл. 250 от АПК.

Със същото разпореждане от кмета на Столична община е изискана незабавна информация относно какви конкретни действия са извършени към момента в имот с идентификатор 68134.109.33, [населено място], [улица]; от кой орган или длъжностно лице са разпоредени действията; на какво правно и фактическо основание се извършват; извършват ли се действия по демонтаж, рязане, разглобяване, изнасяне, транспортиране или съхраняване на елементи от процесните метални конструкции, както и какво е правното основание за извършването им; налице ли са съставени протоколи, възлагателни писма, договори с външен изпълнител, приемо-предавателни документи, опис на демонтирани елементи и документи относно мястото на съхранението им, като представи заверени копия от същите; извършвани ли са действия по ограждане, ограничаване на достъпа или обезопасяване на обекта; от кого и на какво правно основание се извършват.

На основание чл. 252, ал. 3 от АПК е разпоредено и на СДВР да извърши проверка дали фактическите действия по премахване на преместваемия обект са приключили; дали към момента се осъществяват действия по разглобяване, рязане, демонтаж и изнасяне от обекта на шест броя метални конструкции; както и налице ли е към момента ограждане и блокиране на достъпа до обекта и ако да на какво основание. За проверката е указано да се изготви протокол.

В изпълнение на указанията по делото е постъпило писмо от Столична община, в което се сочи, че с влязло в сила решение № 31665/29.09.2025 г., постановено по адм. дело № 7358/2023 г. по описа на Административен съд София - град, е отхвърлена жалбата на ЕТ „МИНКИН – АЛБЕНА МИНКИН“ и „СОФТРЕЙД 2003“ ООД срещу Заповед № САГ23-РА-18-32/23.06.2023 г., с която е наредено премахването на преместваем обект „Шест броя чадъри от метална конструкция“, находящ се в ПИ с идентификатор 68134.109.33, парк „Б. градина“, район „С.“, [населено място], [улица]. Посочено е, че предвид това заповедта подлежи на принудително изпълнение. Соци се, че с договор № САГ26-ДГ55-370/08.05.2026 г. Столична община е възложила на „ДИ ЕНД ДИ СОЛАР ЕНЕРДЖИ“ ЕООД дейности по принудително премахване на преместваеми обекти, включително процесния обект. В писмото е посочено, че част от премахнатите елементи са транспортирани до склад на Столична община, съгласно протоколи от 22.05.2026 г., 23.05.2026 г. и 26.05.2026 г. По отношение на извършваните действия по ограждане на обекта е посочено, че същите са с оглед на това да предпазят гражданите от увреждания.

Представени са копие от заповед № САГ23-РА-18-32/23.06.2023 г.; копие от решение № 31665/29.09.2025 г., постановено по адм. дело № 7358/2023 г. по описа на Административен съд София – град (АССГ); договор с изпълнителя; протоколи от 22.05.2026 г., 23.05.2026 г. и 26.05.2026 г., както и протокол от 20.05.2026 г. за установяване състоянието на обекта преди започване на изпълнението.

В дадения от съда срок СДВР от не е постъпила информация и не е представен протокол от проверка.

От ЕТ „МИНКИН – АЛБЕНА МИНКИН“ и „СОФТРЕЙД 2003“ ООД е постъпило уведомление, че на обекта, в дадения от съда срок, не са присъствали служители на полицията. С уведомлението се заявява, че към момента продължават действията, чието прекратяване се иска. Прилага се и снимков материал.

От приложените доказателства се установява следната фактическа обстановка:

Със заповед № САГ23-РА-18-32/23.06.2023 г. на главния архитект на Столична община е наредено на ЕТ „МИНКИН – АЛБЕНА МИНКИН“ и „СОФТРЕЙД 2003“ ООД да премахнат преместваем обект „Шест броя чадъри от метална конструкция“, находящ се в ПИ с идентификатор 68134.109.33, парк „Б. градина“, район „С.“, [населено място], [улица].

В заповедта е прието, че обектът представлява преместваем обект по смисъла на § 5, т. 80 ДР на ЗУТ, поставен върху имот – публична общинска собственост, без разрешение за поставяне и без договор за заетата площ. Заповедта е издадена на основание чл. 57а ЗУТ, като с нея е даден 15-дневен срок за доброволно изпълнение от съобщаването ѝ и е предвидено, че при неспазване на определения срок за доброволно изпълнение, незаконосъобразно поставеният преместваем обект следва да бъде премахнат по реда определен в Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационните и монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община.

С решение № 31665/29.09.2025 г., постановено по адм. дело № 7358/2023 г. по описа на АССГ, жалбата срещу Заповед № САГ23-РА-18-32/23.06.2023 г. е отхвърлена. От представеното решение се установява, че съдът е обсъдил възраженията относно собствеността върху процесните съоръжения, характера им като преместваем обект, статута на имота и твърденията за наличие на договорни отношения, като е приел заповедта за законосъобразна. Изрично в решението са изложени мотиви, че адресатите на заповедта, който са и настоящи искатели, са правилно определени, като собствениците на съоръженията.

Решението е представено от ответника като основание за започване на принудителното изпълнение.

От представения договор № САГ26-ДГ55-370/08.05.2026 г. се установява, че Столична община е възложила на „ДИ ЕНД ДИ СОЛАР ЕНЕРДЖИ“ ЕООД изпълнението на дейности по демонтаж на обекта, предмет на Заповед № САГ23-РА-18-32/23.06.2023 г.

т протокола от 20.05.2026 г. се установява, че преди започване на принудителното изпълнение е извършена проверка на място в имота, при която е констатирано, че е осигурен достъп до преместваемия обект. Автомобилите са преместени и е осигурен фронт за демонтиране на мембраната покриваща чадъра. Констатирано е, че Заповед № САГ23-РА-18-32/23.06.2023 г. не е изпълнена и преместваемият обект не е премахнат в срока за доброволно изпълнение. В протокола е отбелязано, че предстои да се пристъпи към принудително изпълнение на заповедта.

От протоколите от 22.05.2026 г., 23.05.2026 г. и 26.05.2026 г. се установява, че са извършени действия по демонтаж на платна и метални конструкции тип „чадър“, като демонтираните елементи са иззети от обекта и са оставени за съхранение в склад в [населено място], Околовръстен път, дирекция „Аварийна помощ и превенция“. В протокола от 22.05.2026 г. е

посочено, че са демонтирани 5 броя платна и 1 брой греди от метална конструкция; в протокола от 23.05.2026 г. – 5 броя греди от метална конструкция; в протокола от 26.05.2026 г. – 5 броя греди от метална конструкция, които са иззети от фирма „СОФТРЕЙД 2003“ ООД и са складирани на посоченото място.

При така установеното съдът намира следното:

Искането е процесуално допустимо, доколкото е подадено от лица, които твърдят, че са засегнати от конкретни фактически действия на административен орган и на лица, действащи по възлагане на администрацията. Правният интерес възниква тогава, когато осъществяваните фактически действия имат пряк правопроменящ, правопрекратяващ и правопогасяващ ефект по отношение на субективните права и законни интереси на съответните искатели, като в случая ЕТ „МИНКИН – АЛБЕНА МИНКИН“ и „СОФТРЕЙД 2003“ ООД, съгласно влязло в сила съдебно решение, са определени за адресати заповедта за премахване на съоръженията, като техни собствениците.

Разгледано по същество, искането е НЕОСНОВАТЕЛНО.

Съгласно чл. 250, ал. 1 от АПК всеки, който има правен интерес, може да иска прекратяване на действия, извършвани от административен орган или длъжностно лице, които не се основават на административен акт или на закона. Защитата по този ред е специална, бърза и самостоятелна съдебна защита срещу неоснователни фактически действия. Нейният предмет не е контролът за законосъобразност на административен акт, нито контролът върху действията на органа по изпълнението, когато те се извършват по повод принудителното изпълнение на административен акт. За да бъде уважено искането по чл. 250 от АПК, следва кумулативно да са налице извършвани или продължаващи към момента фактически действия от административен орган или длъжностно лице и тези действия да не се основават нито на административен акт, нито на закона. Същият извод следва и от задължителните разяснения, дадени в Тълкувателно решение № 6 от 17.12.2025 г. на ВАС по т. д. № 3/2024 г., ОСС, I и II колегия, съгласно които защитата по чл. 250 от АПК е допустима единствено срещу фактически действия, които не се основават на административен акт или на закона. Следва да се приеме, че производството не може да служи за съдебен контрол върху законосъобразността на действия по принудително изпълнение, извършвани въз основа на изпълнително основание. В тълкувателното решение изрично е прието, че в обхвата на чл. 250 АПК не се включват защитата от предприети действия по образувано изпълнително производство.

Когато действията се осъществяват в изпълнение на административен акт, включително в рамките на изпълнително производство, защитата срещу тях следва да се реализира по специалния ред за оспорване на действията на органа по изпълнението, а не чрез производството по чл. 250 от АПК. В случая от събраните доказателства се установява именно наличие на действия по принудително изпълнение на Заповед № САГ23-РА-18-32/23.06.2023 г. на главния архитект на Столична община, поради което искането за защита по чл. 250 от АПК се явява неоснователно.

Именно липсата на правно основание е същностният разграничителен белег на защитата по чл. 250 от АПК. Когато действията се извършват въз основа на индивидуален административен акт, включително като действия по неговото принудително изпълнение, защитата срещу тяхната законосъобразност се реализира по реда на чл. 294 и сл. АПК, а не чрез производство по чл. 250 от АПК. Производството по чл. 250 от АПК не може да служи за заобикаляне на специалния ред за съдебен контрол върху изпълнителните действия, нито за инцидентно преразглеждане на законосъобразността на заповедта, която се изпълнява.

В тази връзка следва да се посочи, че на съда му е служебно известно, че настоящите искатели са подали жалба по чл. 294 и сл. от АПК срещу действия по принудително изпълнение на Заповед №

САГ23-РА-18-32/23.06.2023 г., ведно с инкорпорираното в нея искане по чл. 297, ал. 4 от АПК за спиране на изпълнението.

В конкретния случай от събраните доказателства се установява, че действията по демонтаж, разглобяване, изнасяне, транспортиране и съхраняване на елементи от процесните метални конструкции са предприети във връзка с принудителното изпълнение на Заповед № САГ23-РА-18-32/23.06.2023 г. на главния архитект на Столична община. Тази заповед е конкретно индивидуализирано административно основание, с което е разпоредено премахването именно на процесния обект – „Шест броя чадъри от метална конструкция“, находящ се в същия имот. Следователно не е налице основната материалноправна предпоставка на чл. 250, ал. 1 от АПК – действията да не се основават на административен акт или на закона.

Неоснователно е твърдението на молителите, че действията са предприети единствено въз основа на устна заповед на кмета на Столична община. От представените от ответника доказателства се установява наличието на заповед за премахване, съдебно решение, с което жалбата срещу нея е отхвърлена, договор с външен изпълнител и протоколи за извършените действия. Дори да са давани устни организационни указания на място, това не заличава и не замества правното основание на действията, което произтича от заповедта за премахване и от правомощията на администрацията по чл. 57а ЗУТ да пристъпи към принудително изпълнение при неизпълнение в определения срок.

Неоснователно е и възражението, че действията по разглобяване, рязане, демонтаж и изнасяне излизат извън съдържанието на заповедта, тъй като в нея било употребено понятието „премахване“. Премахването на преместваем обект по естеството си не се изчерпва с формално разпореждане за отстраняване, а включва необходимите технически действия за фактическо освобождаване на терена. Когато обектът се състои от метални конструкции, платна, греди и други елементи, фактическото му премахване обективно предполага разглобяване, демонтаж, отделяне на елементи, изнасяне от имота, транспортиране и съхранение. Тези действия не представляват самостоятелна принудителна мярка извън заповедта, а технически способ за нейното изпълнение. В производството по чл. 250 от АПК съдът не следва да преценява дали избраният от администрацията способ е най-подходящият или дали при изпълнението са спазени всички изисквания относно начина, времето, последователността и организацията на действията, тъй като това е предмет на контрола по чл. 294 от АПК.

Неоснователно е и искането да се прекрати изнасянето на елементи от обекта. От представените протоколи се установява, че демонтираните части са транспортирани за съхранение в склад в [населено място], Околовръстен път, дирекция „Аварийна помощ и превенция“. Доколкото демонтираните части са елементи от обекта, чието премахване е разпоредено със заповедта, тяхното изнасяне и съхраняване е част от фактическото изпълнение на заповедта. Спорът чия собственост са отделните елементи, дали те са увредени, дали са годни за повторно използване и дали следва да бъдат предадени на определено лице не може да бъде разрешен в настоящото производство.

Тези въпроси са извън предмета на чл. 250 от АПК, защото съдът не установява вещни права и не постановява предаване на вещи, а проверява единствено дали действията са без административно или законово основание.

Неоснователни са и доводите, свързани със собствеността върху съоръженията, договорните отношения, направените инвестиции, стойността на обекта, характера му като преместваем или непреместваем, както и статута на имота като публична общинска собственост. Тези доводи са относими към законосъобразността на заповедта за премахване или към евентуални гражданскоправни, облигационни или

обезщетителни претенции. Те не могат да обосноват извод за липса на правно основание на действията по смисъла на чл. 250 от АПК, още повече при наличие на съдебно решение, с което жалбата срещу заповедта е отхвърлена.

По искането за прекратяване на действията по ограждане и блокиране на достъпа съдът съобрази, че в първоначалното искане се съдържат твърдения за поставяне на строителни пана и възпрепятстване на достъпа до търговския обект. В изпълнение на съдебното разпореждане от Столична община е изискана информация и относно този въпрос. От представените от ответника доказателства не се установява самостоятелно действие по ограждане или блокиране на достъпа, различно от организационните действия, свързани с принудителното премахване на процесния обект. От СДВР не е постъпила информация, въпреки даденото разпореждане. При това доказателствено състояние и преценявайки данните, предоставени с уведомлението на искателите, съдът не разполага с основание да приеме за установено наличието на продължаващо фактическо действие по ограждане или блокиране на достъпа, което да е самостоятелно, текущо и лишено от правно основание. Предприетите действия по обезопасяване на мястото при демонтажа са съпътстващи изпълнението и не са доказани като отделна неоснователна административна намеса, която да подлежи на прекратяване по чл. 250 от АПК.

Съдът отчита, липсата на постъпила информация от СДВР, но приема, че събраните по делото доказателства от ответника и от искателите са достатъчни, за да се установи правното основание на действията, характерът им като действия по изпълнение на заповед за премахване, както и обстоятелството, че по делото не е доказано самостоятелно и продължаващо действие по ограждане или блокиране на достъпа, което да не се основава на административен акт или закона.

Предвид изложеното съдът приема, че искането по чл. 250 АПК следва да бъде отхвърлено изцяло. Не са налице предпоставките за постановяване на разпореждане по чл. 253, ал. 2 от АПК за прекратяване на действията. С оглед отхвърлянето на главното искане не са налице и предпоставки за разпореждане до органите на МВР да осигурят изпълнение на съдебен акт на място, тъй като такова съдебно разпореждане за прекратяване на действията не се постановява.

По изложените съображения, съдът

РАЗПОРЕДИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на „СОФТРЕЙД 2003“ ООД, ЕИК:[ЕИК], и ЕТ „МИНКИН – АЛБЕНА МИНКИН“, ЕИК:[ЕИК], подадено чрез адв. Ч. Д., за прекратяване на твърдени като неоснователни фактически действия по разглобяване, рязане, демонтаж, изнасяне, транспортиране и съхраняване на елементи от шест броя метални конструкции тип „чадър“, находящи се в имот с идентификатор 68134.109.33, [населено място], [улица], както и за прекратяване на твърдени

действия по ограждане и блокиране на достъпа до обекта.

Разпореждането подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в тридневен срок от съобщаването му.

Препис от разпореждането да се връчи **незабавно** на страните.

СЪДИЯ: